

تران برقوب عهد میں صنعت انشان از نایت کشکی و کرم خود کی جا بجا حروف وال عادا
 ماما پتوش موجہ میں نام شاہد و خیر مری دل ملاش فتح و گرگان بہت بیدا شتم و در عازم
 جستجو قرب وہ سال تھا پو داشتم و دین درت از کلامی کتاب جاتہ رئیں شہر دو ماں سخن و گرگان
 بہم زید و رفیق شکر متعامات محمد وش نگردید از نجاح طر عاتر حیان ترا دید و لعیقه سیده خوشید
 ارادہ الی بینگونہ تا بیدکہ تا کے این مشروق زیما و جذبہ رعنارا در در و با بد داشت
 مقاب ایجاد رچہر د بایدا فراشت یعنی طبع این محبوحہ بادرپ وخت و بر توکل الی کبیہ
 پایدساخت کہ چھڑ کار و بار این مطبع بحیثیت توکل و توفیق الی زدنی پر و باشنا ہے تبا
 بغلگر تا بعلیہ ہمان نسخہ پر نقل برداشتن مقرر شد و در حل متعامات محمد وش غور و امعان
 تخلشد ریاب تصحیح مطبع کمال خون ذ فکر را کار فرمودند و قدر امکان تصحیح آن سعی و کوشش
 نمودند پر اینهم بعزم عجز متعام حل نگردیدند و سبب تا محسوس فحمد وش بودن بعثم زید نہ
 ہمچنان آن مقام سادہ لذ اشته شدند و از تصرف بری و اثرت شدند چہ در کلام تجویل علام
 تصرف محض تخلفت و تخلوف حرمت تصرف لست از ناظرین با یکیمن امید چنین سست که منظوع
 شدن چھو نسخہ غریز الوجود رائجیت د لسته ساده بودن متعامات هرگز ریغز رہ سطور تصریح جواہر
 فرمودند بیت جبر وجبلی و سعی و کوشش نبایار باب طبع نظر کردہ بیدعا خیر ما دخواہند نمود

خاتمه المطبع

بفضل نزدک والطاوی ترک شرود و دیوان خالق انس جان کے علاض ارض و رافع بہاست
 تاصل جمال و باسما خبرت سرگئی لازمیاے کل دیوان ملیح ساخته در کب فکر
 از درگوکب و در صفحہ دیوان فتوح نامہ کھنائی کلام کلمہ پھر خوش تعالیٰ سر مطلع
 غزل سخنگشتری شاد بست قصیدہ نامہ آوری کیا رخانوا دو معاشری حاکم مبارک
 سخدا نے مسلم الشہرت استاد صاحب اخراج دیجا و درہ الیاج نائز ان قبلہ و لعیہ عزیز
 واقف غور امضر سخن کاشت نکات حق دلما بے اسرار و استاذی و جملی امیر الشریعت
 امیر حسرو دبلوی کو در محکمہ حیات مملکت لاجوابت و دولت غیر شروع شاعری سما
 لتاب بیسے ذکر نہیں کہ گنبدت بیسے نیا مدد تقویت طبع سخنگ فرین گفتہ و بیشتر و زانستہ منکر
 کرس سفتہ ذلیست بزوی سفت و باز سفتہ پولی صایف را العذار عالمان کوی سبقت
 بزر و بخوبی از هزار سکه درست خور دار انجمل اعیزی شرودی چون معجزہ لاجواب بست صدای
 تاز دان کر شمر شوخی شباب لکر شرح دیگر تعاشرت طبیعت را بسط و چشم ظلسمہ ملالت خاطر
 تازگ سرست خوانندگان طبع شرود استواران خلیلہ پرواز و فرقہ الگان نکات طکر از
 شتا بندگان تعلیم صدائے دمالکان مملکت بدائع بہر و شنی نامہ نرم زبان آرائی از نہ نہست
 و با سید بند و شنی و بندی ای بار و پرا فرا خود اما چند کوک و مانع و دخشد تجوہ و عقل و نہ خون
 سو خشنہ عجیار دیوان غزل چون نامر نکو سے خوش دین فہرنا پا کر کذا شد دان چہا پر دان
 اخاب کیک محلہ شیخ برداشت اول رائحة لمحہ نامہ نہاد و مانع راوی مطہرہ نامہ داد
 شالت راغڑہ الکھل نامہ کرد و لمع بخطاب قیہ نیتہ نامہ ریا در و پر سرہ غزل نامر دیوان

کہ ازان سنتی طبق شد و بود جا یافت نے نے تارہ پلشیدی پر سجن با فراوان چکنیافت
 دیوان نجیم کہ محبوبت حواس حمسہ را واسطہ غیبیست دشیں طبع مربع محسوس و منقطعی است طبع
 دیجیم قریب است کہ کسوٹ طبع پوشید و پے شہرت نام صفت کو شدہ ہماں بیخی قادیست
 بدیگیر فتنہ اپنے نامگہ در علم مولعیتی دلیل سید رید نہ دودراہ ناموں نامیوس آوازیکشیدہ لکھن
 از شعر از این اہمگی خالق بالیدان کوش پروانہ تقدیر و کیمیت تفضل بزرگان دستگی روہان
 اندھتندیمیں را وہ وسیع و حوصلہ رفع و الاجناب معلی القاب چنانچہ کاشانہ بھیجا ہے
 سعل نذاب کان ہوشیاری اوج آسمان نہ راتی موج عمان قدر داتی قادر نقص ناٹران
 با قدم کمال شاعران خیر برج مردوت کو ہر درج فتوت مریے دانشوران جہان فیضیان
 خروپوران پشویے ارباب عقل و نظر متعبد اے اصحاب و انش و ہنر و ریادیں سماں
 کرم وی القدر والمن اصل چناب بخشی تو لکشیور صاحب سی آئی ای دال نجیم کہ باشاعت
 علم کے از کمالت ہست و قصور توجہ اکا پر ورگا رحیم سازی راحوالہ احباب کروہ بود پیدا
 دگر دو ماہگرد شرنوار از ارادت والا جنہیں از بشیر بر شہ کہ شانیشکی رایہ بیست تو اخت
 نواش عبا نکبت از دام مخالف کان رفتہ دیشیں رسمی بھی ازان غاس اور ونچ تازہ و نذر فرستہ
 مناقب ثاقب و اوصاف صفات اوپر لے خود سرمائی تازست دانہ پیش کر دلائیں جن مدت
 و محبت اوصافیں درازست المحو لفظیں ناقن بھون و چکون دبیں حون صانع کس
 بیکون درین ایام محبتہ فر جام فتح العیلام نصارت انعام امین کلیات دوادین لمح عنابر
 حضرت ملک الشورا پیر خسر و دلبوی علیہ حرمت اثر القمری کہا ناما فهم خلق اے سریں دلیاں
 کرامہ سر احمد عراقی اے عظام حضرت محبوب لکھی نظام الدین دلیازی زریفت قدس اللہ
 سرہ العزیز و داعلے انسانی فراویں انجان بیوند در طبع نامی گرامی بخشی تو لکشیور صاحب

سی آنی واقع کا پورہ صاحۃ اللہ عین شرالد ہبود سپریشی دریا دل امیر باقی صریحی
اہست و اجتہال نہیں فرازے مند عز و اقبال ستود و عصال فرخند و خوزی المجد المحسن
صلی اللہ علیہ و آله و سلم علی تراثی رائے تراویح صاحب بھارگووارے بہادر مابعد بالغ
ولہرورد مالک بطبع دام اقبال وہ تصمیح حدۃ الصحیحین ذی المیاد مولانا محمد
حامد علیینی حامد شاہ آبادی مدظلہ باہتمام پنڈت شیام ناٹھ
بنجہ بادہ ستر بیست و نه بار چهار مردم زیور انطباع در بر کشیدہ

تاریخ طبع از اسره سخنواران مولانا محمد حامد علیینی حامد شاہ آبادی

محافظہ عملہ تصمیح

دوین ایام فشرخ طبع گردید	کلام خسرو ملک سخن خوب رقم کردو۔ چہ دیوان مرغوب	پئے تاریخ بمعشر ملک حامد
جسٹی احمد		